

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI DERGİSİ

DİNİ, AHLÂKİ, EDEBİ, MESLEKİ AYLİK DERGİ

1. Cilt

Haziran 1962

1. Sayı

Fiyatı 50 kuruştur.

AYYILDIZ MATBAASI
ANKARA-1962

31 Mart 1962 tarihli YENİ SABAH Gazetesinden:

ÖRNEK İMAM

Nezihe ARAZ

Konya'nın Karakaya köyü imamı Abidin Topuz. Dün, köyündekilerden başka kimse onu tanımıyordu. Bugün pek çok gazetenin birinci sahâfesinde ondan bahseden bir haber vardı. Hayır! Bu sefer nasılsa muska yazan, kız kaçıran, sarhoş olan bir imam haberi değil. Çünkü bizde din adamları hakkında böyle bir haber ele geçerse üstünde durulur.

Karakaya köyü imamının hikâyesini kısa anlatalım. Genç adam yirmiyedi yaşındadır. Bütün köylü kendisini sever ve sayar. Özü sözü bir, imân sahibi çalışkan, cesur ve gayretli.

Evvelâ, muhtelif vaazlarda, köylüsünü ikna ederek onlara para toplatmış ve köye bir jeneratör almıştır. Evlere elektrik gelince Karakaya'nın çehresi değişmiş, insanların içine de bir aydınlık çökmüştür. Karakaya imamı, namaz vakitleri dışında köy camiini kütüphane olarak kullanmakta, köylüyü orada kitap okumaya ve köy meselelerini konuşup müzakere etmeye alıştırmaktadır.

Karakaya imamı biliyor ki, köyde, hasat zamanları herkesin eline para girer, fakat içki, boş zamanlarda kumar alıp yürümüştür. Câmide: «Yarın içki içenler cehennemde yanacak... kumar oynayanlar âzâbı elîme düşür olacaktır.» diye vaaz etmekle bu işlerin önüne geçmek zor. Bir taraftan köylüsünün kulağına bunların zararlarını koyarken, öte taraftan da Karakayalıların yardımı ve köy bütçesinden ayrılan parayla bir futbol sahası yaptırıyor. İkiyüz hanelik köyün sakinleri şimdi köy gençlerinin spor faaliyeti ile son derece meşguller, içkiyi, kumarı düşünen pek yok. Örnek imam, kendi adıyla bir Topuz takımı kurmuş, çocukları çalıştırıyor.

Ve.. Abidin Topuz geçen gün yaptığı basın toplantısında, câmiin kapısına astırdığı bir levhayı göstererek «Hayatta diyor, en hakikî mürşit ilimdir.»

Aydın imamın hikâyesini zevkle dinledik. Bizim için olmaz birşey değildi. Hep istediğimiz buydu. Din adamı günün gerçeklerine göre yetişmeli, günün gerçeklerine göre yaşamalıydı. Hayat içinde o zaman yapıcı bir yerleri olacaktı. Ama böyle aydın din adamı da dua ile senâ ile yetişmezdi elbet. Din adamı yetiştirecek mekteplere bu yüzden, son derece itina edilmesini biz her fırsatta istedik. Bugünkü şartlarda köyün uyanması ile köydeki din adamının uyanık olması arasında son derece sıkı münasebetler var. Uyanık din adamı mücadelesini kendi yapacak, namaz da kıldırarak, futbol da oynatacaktır. Onu, bu ruhla yetiştirdiğiniz takdirde.

Ama durmadan, bu mekteplerde okuyan çocukları çomaklarsak, iyi hocaları, iyi binaları onlardan esirgersek, her fırsatta onları küçümsersek, durup durup tahşisat keser, kapatalım bu gericilik yuvalarını diye narayı basarsak, oradan yetişenler de ona göre olur elbet.